

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 8:1-36; 9:1-18; Geneza 1:31; Matei 16:26.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.” (Proverbele 8:22)

În capitolele 8 și 9 din Proverbele, ne reîntâlnim cu înțelepciunea (vezi Proverbele 1:20,21) și înțelegem că ea este adevărul – *Adevărul* așa cum există el în Dumnezeu, sursa și temelia întregului adevăr.

Accentul pus în acest fragment pe natura „absolută” a adevărului contrastează puternic cu gândirea contemporană și îndeosebi cu cea occidentală, în care adevărul este relativ și se modifică de la o situație la alta, de la o societate la alta și chiar de la o persoană la alta.

Însă această concepție nu este biblică. Adevărul meu ar trebui să coincidă cu adevărul tău, pur și simplu pentru motivul că „adevărul” este universal. Adevărul nu se află în posesia nimănui în particular; ci este al tuturor oamenilor, fie că este sau nu recunoscut de toți oamenii.

Un fapt interesant de remarcat aici este acela că Pilat a întrebat: „Ce este adevărul?” (Ioan 18:38) după ce Domnul Isus făcuse următoarea afirmație: „Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu” (vers. 37). Adevărul, adevărul absolut, există și ne vorbește pe limba noastră! Întrebarea este: Vom asculta noi de el și îl vom trăi?

1. Ce ni se spune în Proverbele 8:1-21 despre înțelepciune?

Înțelepciunea este atât de importantă, încât ar trebui să ajungă la cunoștința fiecărui om. Dumnezeu i-a creat pe oameni, iar Domnul Hristos a murit pentru fiecare în parte. De aceea, înțelepciunea – sau, altfel spus, cunoașterea lui Dumnezeu și a mântuirii oferite de El – este pentru fiecare dintre noi.

Observă cuvintele folosite pentru a descrie prezența „vocală” a înțelepciunii: „strigă”, „își înalță glasul”, „glasul meu”, „buzele mi se deschid”, „gura mea”, „buzele mele”, „cuvintele”. Oricum ar înțelege cineva aceste metafore, un lucru este clar: înțelepciunea trebuie comunicată; ea trebuie să ajungă la urechile oricui vrea să audă, pentru că, așa cum am văzut în studiul de săptămâna trecută, ceea ce spune ea este o chestiune de viață și de moarte.

Înțelepciunea reia de opt ori ideea autenticității cuvintelor ei. Un alt fapt interesant este acela că descrierea ei din acest pasaj seamănă foarte bine cu portretizarea Domnului din Deuteronomul 32:4. Această paralelă nu trebuie totuși să ne surprindă, întrucât Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor (vezi Ioan 1:1-3), este temelia întregului adevăr.

2. Potrivit cu Proverbele 8:10,11, care este valoarea înțelepciunii?

Cât de mulți oameni au trăit și trăiesc și astăzi în ignoranță, în neștiință și în întuneric! Mulți nu au nicio speranță ori au numai nădejdi deșarte. Lucrul acesta este cu atât mai trist, cu cât înțelepciunea și adevărul sunt atât de pline de speranță și de promisiunea unei vieți noi acum și a unei vieți veșnice într-un cer nou și pe un pământ nou, în virtutea jertfei Domnului Hristos. Nici chiar toate bogățiile din lume nu valorează nimic dacă nu Îl cunoaștem pe Dumnezeu!

Citește Matei 16:26 și întreabă-te cât de bine oglindește viața ta acest adevăr crucial.

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să descopere în Proverbele 8 prezența Domnului Hristos în calitate de Înțelepciune divină, de Creator și de Mijlocitor înainte de căderea în păcat.
- La nivelul sentimentelor:** Să aprecieze relația caldă și apropiată dintre Persoanele Dumnezeirii, precum și bucuria și condescendența Lor în lucrarea de creare a lumii noastre.
- La nivel practic:** Să accepte felul în care Îl înfățișează Biblia pe Domnul Hristos înainte de întrupare, în calitate de Creator împreună cu Tatăl și de Mijlocitor înainte de căderea în păcat, și să-și însușească acest mod de manifestare a caracterului lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Prezența lui Isus Hristos înainte de întrupare, în Proverbele 8

Proverbele 8 afirmă că Isus este Înțelepciunea divină, Creator alături de Tatăl și Mijlocitor între Dumnezeu nemărginit și ființele create, mărginite. În ce alt loc din Biblie se face aluzie la calitatea Sa de Mijlocitor înainte de căderea în păcat? Vezi 1 Ioan 1:1-3. De ce era necesară o astfel de „mijlocire” înainte de păcat?

II. Sentimente: Hristos în calitate de Mijlocitor înainte de întrupare

Proverbele 8 Îl înfățișează pe Hristos coborându-Se în momentul creării lumii ca să Se identifice cu ființele pe care le-a creat (vers. 30, 31). Ce ne spune acest fapt despre existența încă de la început a principiului „Emanuel” – „Dumnezeu cu noi”? Ce sentimente cu privire la caracterul uimitor al Dumnezeirii îți produce această imagine a Domnului Isus?

III. Practic: Înțelepciunea divină și caracterul lui Dumnezeu

Capitolul 8 din Proverbele descrie bucuria vie, jucăușă chiar, precum și părtașia dintre Persoanele Dumnezeirii în momentul creării lumii. Imaginează-ți interacțiunea Lor plină de voieșie din timpul săptămânii creării lumii. Ce îți spune aceasta despre caracterul lui Dumnezeu?

3. Citește Proverbele 8:22-31. Ce legătură are înțelepciunea cu facerea lumii?

Înțelepciunea este în mod tainic legată de Domnul, Creatorul. Poemul înțelepciunii din acest pasaj are multe cuvinte în comun cu relatarea despre facerea lumii din Geneza 1 și 2 și reflectă structura literară a acesteia, fiind organizat în jurul a trei elemente fundamentale: cerul, apa și pământul. Scopul acestei paralele este acela de a evidenția autoritatea primară a înțelepciunii: dacă Dumnezeu a folosit înțelepciunea pentru a crea, dacă înțelepciunea este cel mai vechi instrument, mai vechi decât universul însuși, și dacă este atât de vitală pentru existență, cu atât mai mult noi, oamenii, avem nevoie de ea în tot ce facem!

La fel de puternic este subliniată și originea divină a înțelepciunii. Primul cuvânt al poemului este „Domnul”, *Yahweh*, iar despre El se spune că „a făcut” (al doilea cuvânt) înțelepciunea. Cuvântul ebraic *qanah* tradus aici cu „a făcut” are mai degrabă conotația de „a naște” decât de „a crea” (vezi Deuteronomul 32:6; Geneza 4:1). Cuvântul următor din textul ebraic este un termen tehnic asociat cu creația din Geneza, *reshit* („început”, redat aici prin expresia „cea dintâi”), și apare chiar în primul verset din Geneza: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Totuși, în Proverbele 8:22, *reshit* („începutul”, „cea dintâi”) are un sens ușor diferit față de cel din Geneza 1. Dacă în Geneza 1:1, el este legat de activitatea de creație, în textul din Proverbele este legat de Dumnezeu Însuși și de lucrările Lui (*derek*), adică de natura Sa. Ideea este că înțelepciunea face parte din însuși modul Său de a fi.

Înțelepciunea se plasează astfel în timp chiar înainte de crearea universului. Ea există „din veșnicie”, din vremea în care numai Dumnezeu era prezent.

Prin urmare, înțelepciunea nu își are originea în noi, ci ne este descoperită; este ceva ce învățăm, nu ceva ce putem produce singuri. Cel care umblă în propria „lumină” umblă, de fapt, în întuneric. După cum știm, Domnul Isus este „adevărata Lumină care luminează pe orice om” (Ioan 1:9) și orice om are nevoie de lumină.

Rezumat: Proverbele 8 ne descoperă o Dumnezeuire caracterizată de iubire, aflată în părtășie strânsă și plină de bucurie la crearea lumii și pe Domnul Hristos, Înțelepciunea divină, acceptând să mijlocească (să construiască un pod) între Dumnezeuul nemărginit și ființele create, mărginite.

PĂȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 8:22-31

Ideea centrală pentru creștere spirituală: În Proverbele 8, înțelepciunea depășește nivelul personificării poetice și reprezintă în fapt o Ființă divină – Isus Hristos înainte de întrupare, care a fost Creator împreună cu Tatăl și a slujit încă înainte de păcat ca Mijlocitor între Dumnezeuire și ființele limitate.

Introducere. Cere grupei să încerce să-și imagineze relația dintre Tatăl și Fiul în lucrarea Lor de creare a universului și, în special, la crearea acestei lumi și a locuitorilor ei. Era sobră sau veselă? Ce rol special și-a asumat Domnul Hristos înainte de întrupare, la facerea lumii?

De discutat: Potrivit pasajului din Ioan 1:1-3, la început, Domnul Hristos era numit „Cuvântul”. Un „cuvânt” este rostit de cineva și ajunge la urechea altcuiva, asigurând comunicarea. Săptămâna aceasta vom descoperi faptul că Fiul lui Dumnezeu a fost de la început un astfel de Cuvânt, mijlocind sau facilitând comunicarea dintre Dumnezeuire și ființele create.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Despre aplicarea descrierii înțelepciunii din Proverbele 8 la cea de-a doua Persoană a Dumnezeuirii, Hristos înainte de întrupare, vezi Richard M. Davidson, „Proverbs 8 and the Place of Christ in the Trinity”, *Journal of the Adventist Theological Society* 17, nr. 1 [primăvara 2006]: 33-54, articol disponibil pe pagina www.atsjats.org.

Comentariu biblic

I. Domnul Isus ca Înțelepciune divină

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 8:12-21; 32-36.)

Referințele la înțelepciune din Proverbele 8 arată clar spre a doua Persoană a Dumnezeuirii la momentul creării lumii. Mai întâi, lucrul

În Geneza 1, observăm că fiecare pas al creațiunii se încheie cu același laitmotiv: „Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun” (vezi Geneza 1:4,10,12,18,21,25,31), iar ultimul pas (vers. 31) merge chiar mai departe: „Iată că erau foarte bune.” Cuvântul ebraic pentru „bun” conține ideea de bucurie și implică totodată relația. La încheierea săptămânii în care a fost creată lumea, în Sabat, Dumnezeu Se oprește ca să Se bucure pe deplin de tot ce crease (Geneza 2:1-3). Acest timp de odihnă, Sabatul, este binecuvântat. În mod asemănător, poemul din Proverbele 8 se încheie cu imaginea înțelepciunii bucurându-se de cele create (vers. 30, 31 – în NTR: „eram desfătarea Lui, bucurându-mă neîncetat în prezența Lui, bucurându-mă de întreaga lume a Lui”).

4. De ce se bucură înțelepciunea? Proverbele 8:30,31

Bucuria înțelepciunii descrisă aici este bucuria simțită de Dumnezeu la crearea lumii. Ea este manifestată „în toate zilele”, adică la fiecare pas al lucrării Sale de creație, dar și la finalul ei, ca o încoronare a aducerii la existență a lumii noastre.

Motivul acestei bucurii este amintit în versetul 31: „... găsim plăcerea în fiii oamenilor”. La sfârșitul săptămânii creării lumii, în Sabat, Dumnezeu intră în relație cu oamenii. Acest repaus divin și bucuria simțită după o săptămână de lucru au anumite implicații pentru experiența din Sabat a omului. „Urmând modelul lăsat de Creator, și el [omul], la rândul lui, poate privi înapoi cu bucurie, plăcere și satisfacție spre activitatea sa încheiată. El se poate bucura de tot ce a creat Dumnezeu, precum și de conducerea sa responsabilă (nu de exploatarea) a acestor lucruri.” – Gerhard F. Hasel, în Kenneth Strand, *The Sabbath in Scripture and History* (Review and Herald Publishing Association, 1982), p. 23.

Citește Coloseni 1:15-17; 2:3; Apocalipsa 3:14 și Ioan 1:1-14. Care a fost, potrivit acestor versete, rolul îndeplinit de Domnul Isus la crearea lumii? De ce este atât de important rolul Său de Creator pentru înțelegerea rolului Său de Răscumpărător al nostru?

acesta este dovedit de faptul că Înțelepciunea este descrisă ca având prerogative care îi aparțin exclusiv lui Yahweh în alte părți din Scriptură: (1) Dătătorul vieții și al morții (vers. 35, 36; 14:27); (2) Sursa guvernării legitime (vers. 15, 16; Numeri 11:16,17); (3) Acela care trebuie căutat, găsit și chemat (vers. 17; Deuteronomul 4:29); (4) Acela care iubește și trebuie iubit (vers. 17; Neemia 13:26); (5) Dătătorul bogăției (vers. 18-21; 1 Cronici 29:12); (6) Sursa revelației divine (vers. 6-10, 19, 32, 34; cap. 29:18; 30:3-5).

Expresia „Eu, Înțelepciunea” din Proverbele 8:12 (o traducere mai fidelă ar fi „Eu sunt Înțelepciunea”) este similară din punct de vedere gramatical cu formula folosită în mod obișnuit de Divinitate în Scriptură cu privire la Sine: „Eu sunt Yahweh, Dumnezeuul tău” (vezi, de exemplu, Ezechiel 12:25; 35:12; Zaharia 10:6; Maleahi 3:6). Așadar, în Proverbele 8, Înțelepciunea vorbește și se poartă ca o Ființă divină distinctă, conștientă de Sine (Fiul lui Dumnezeu înainte de întrupare). Acest procedeu de utilizare a unui atribut (înțelepciunea) cu referire la o Persoană divină distinctă poartă în literatura de specialitate denumirea de „hypostasis”. Ellen G. White a interpretat clar înțelepciunea din Proverbele 8 ca făcând referire la Fiul lui Dumnezeu înainte de întrupare. Vezi comentariul apărut în *Signs of the Times*, din 29 august 1900: „Prin Solomon, Hristos a declarat... [se citează Proverbele 8:22-30]. Când vorbește despre pre existența Sa, Hristos ne poartă cu gândul înapoi, la începutul veacurilor nefârșite. El ne asigură că nu a existat niciodată un timp în care să nu fi fost în părtășie strânsă cu Dumnezeuul cel veșnic.”

De discutat: Cum ne ajută înțelegerea faptului că Domnul Hristos este „Înțelepciunea divină” să avem o perspectivă mai largă asupra caracterului și lucrării lui Dumnezeu?

II. Înțelepciunea divină (Isus) împreună cu Tatăl la creațiune (Revezi împreună cu grupa Proverbele 8:22-31 și Coloseni 1:15,16.)

Cuvântul „meșterul” (în ebraică *’amon*), din Proverbele 8:30, constituie un argument în plus în favoarea faptului că Înțelepciunea divină este Domnul Hristos, în ipostaza de Creator alături de Tatăl. Casa cu șapte stâlpi construită de Înțelepciune (Proverbele 9:1) este, probabil, o aluzie la cele șapte zile ale săptămânii creațiunii și, posibil, o aluzie la templu.

Ultimele versetele ale acestui capitol revin la aplicația personală, arătând ce înseamnă în mod practic să ai înțelepciune. Cunoștințele teoretice despre preexistența înțelepciunii și despre prezența ei la crearea lumii își au profunzimea lor. Totuși, în Biblie, adevărul coboară la un moment dat la nivelul nostru, al oamenilor, și la nivelul modului în care ne raportăm la ceea ce ne-a oferit Domnul Isus.

5. Citește Proverbele 8:32-36. Ce mesaj vital ne este transmis aici?

În acest pasaj, cuvântul „ferice” introduce două afirmații. Prima descrie o acțiune: „Ferice de cei ce păzesc căile mele!” (vers. 32). O formulare asemănătoare întâlnim în Psalmii 119:1,2, doar că se face referire la Lege: „Ferice de cei fără prihană... care umblă totdeauna după Legea Domnului! Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui.”

Cea de-a doua fericire descrie o atitudine: „Ferice de omul care mă ascultă” (vers. 34). În ambele cazuri, condiția exprimată implică un efort continuu. Nu este de ajuns să descoperim calea bună, ci este necesar și să o urmăm. Nu este suficient să auzim Cuvântul lui Dumnezeu, ci e nevoie să „veghe zilnic” și să practicăm ce am aflat. Domnul Isus spunea: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!” (Luca 11:28).

„Oare este de dorit fericirea aceasta care se găsește pe calea neascultării și a încălcării legilor fizice și morale? Viața lui Hristos arată care este adevărata sursă a fericirii și cum se poate ajunge la ea. [...] Dacă vor să fie cu adevărat fericiți, oamenii ar trebui să caute cu bucurie să fie găsiți la postul datoriei, făcând cu credincioșie lucrarea care le revine, conformându-și inima și viața cu Modelul desăvârșit.” – Ellen G. White, *My Life Today*, p. 162.

Fericirea poate fi un lucru vag, evaziv; cu cât ne străduim mai mult s-o avem, cu atât pare mai greu de atins. De ce ar trebui ca prima pe lista noastră de priorități să fie credincioșia față de Dumnezeu, și nu căutarea fericirii? Dintre căutarea fericirii și căutarea Împărăției lui Dumnezeu, care crezi că îți va aduce adevărata fericire? De ce?

Textul din Proverbe 30:4 întărește această interpretare, prin aluzia la „fiul” Creatorului. Un alt argument – aluziile din Noul Testament la Proverbe 8 și aplicarea acestor aluzii la Hristos, Cel care a creat toate lucrurile (Ioan 1:1-3; 1 Corinteni 1:24,30; Coloseni 1:15,16; Evrei 1:1-4).

De discutat: Potrivit cu Geneza 1:2, și Duhul Sfânt a participat la crearea lumii. Cum îți imaginezi că Și-au adus la îndeplinire cele trei Persoane ale Dumnezeirii această lucrare? Ce îți spune această imagine despre concepția noastră privind căreia Dumnezeirea este din veșnicie și, în esență, relațională (caracterizată de părtășia strânsă a Ființelor divine)?

III. Înțelepciunea (Isus) ca Mijlocitor între Dumnezeu și om

(Revezi împreună cu grupa Proverbe 8:22-25,30,31.)

Pasajul din Proverbe 8:22-25 folosește limbajul specific nașterii când face referire la înțelepciune („m-a făcut”/„am fost născută”), dar acesta nu este un indiciu că Hristos S-ar fi născut efectiv sau că ar fi fost vreun timp în care El să nu fi existat. Aluziile la naștere, dacă sunt luate împreună cu expresia „am fost așezată” din versetul 23, fac parte din vocabularul specific Vechiului Testament pentru a descrie instalarea într-o nouă funcție. Observă asemănarea cu Psalmii 2:6,7, unde este evident că Împăratul mesianic nu se naște, ci, mai degrabă, este instalat în poziția regală, și de data aceasta folosindu-se un vocabular specific nașterii, alături de cuvântul ebraic care înseamnă „instalat”. Și, dacă Psalmul 2 arată *înainte*, spre un timp de după întruparea Domnului Hristos, în care El urmează să fie înscăunat ca Împărat, Proverbe 8 arată *înapoi*, spre „instalarea” Domnului Hristos înainte de întrupare într-o nouă poziție, la începutul facerii lumii (vers. 22, 23).

Despre ce poziție este vorba? Proverbe 8:30,31 ne arată că este vorba despre noua poziție de Mijlocitor, dar nu în sensul de mediator pentru păcat, ci de verigă de comunicare între Creator și creație. Se afirmă că Înțelepciunea juca „neîncetat înaintea Lui [Yahweh]” și „pe rotocolul pământului Său [al lui Yahweh]”. Astfel Înțelepciunea își asumă rolul de Mijlocitor (intermediar între Dumnezeu și ființele create), facilitând comunicarea între Dumnezeul nemărginit și ființele create mărginite.

De discutat: Ce deosebire există între lucrarea Domnului Hristos de mijlocire în favoarea păcătoșilor după căderea omului în păcat și poziția Sa de Mijlocitor între Cel Infinit și ființele limitate la început?

După apelul înțelepciunii, scriitorul inspirat al capitolului 9 din Proverbele își îndeamnă ascultătorii să aleagă între două stiluri de viață: înțelepciunea sau nebunia. Primele șase și ultimele șase versete ale capitolului sunt simetrice și subliniază contrastul dintre cele două.

6. Compară Proverbele 9:1-6 cu 9:13-18. Care sunt deosebirile dintre înțelepciune și nebunie?

a. Înțelepciunea este eficientă și este implicată în lucrarea creatoare: sunt utilizate șapte verbe pentru a descrie acțiunile ei (vers. 1-3). Cei șapte stâlpi pe care și i-a tăiat (vers. 1) fac aluzie la cele șapte zile ale creațiunii. Spre deosebire de ea, nebunia „șade” și nu face nimic; doar pretinde că e cineva când de fapt „e proastă” și „nu știe nimic” (vers. 13).

b. Deși înțelepciunea și nebunia se adresează aceleiași categorii de oameni (în textul ebraic, vers. 4 și 16 sunt identice), oferta lor este în esență diferită. Înțelepciunea îi invită pe oaspeții ei să servească mâncarea și băutura pe care le-a pregătit personal (vers. 5), pe când nebunia nu oferă nimic, ci se laudă cu lucruri furate (vers. 17).

c. Înțelepciunea ne cheamă să lăsăm prostia și să trăim. În schimb, nebunia este mai „tolerantă”; ea nu ne cere să renunțăm la nimic, dar consecința este moartea. Cei care aleg înțelepciunea vor progresa, vor „umbla pe calea priceperii” (vers. 6). Cei care aleg nebunia vor bate pasul pe loc și nu își vor da seama de starea lor (vers. 18).

7. Cum reacționează omul înțelept la învățătura înțelepciunii? Dar omul rău și batjocoritor? Ce anume îl face pe cel înțelept să devină mai înțelept? Vers. 7-9

Secretul înțelepciunii este smerenia. Omul înțelept este dispus să învețe și primește învățătura cu inima deschisă. Înțelepciunea vine numai la acela care, asemenea unui copil, vrea să crească. De aceea a făcut Domnul Isus următoarea afirmație: „Dacă... nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3).

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

În „desăvârșita unire” (Zaharia 6:13 – în engl. „sfatul păcii”) existentă dinainte de crearea universului între Persoanele egale ale Dumnezeuirii, Persoana pe care noi o numim „Tatăl” apare ca maiestatea transcendentă și gloria Trinității, iar Persoana pe care o numim „Fiul”, ca Acela care S-a „dezbrăcat” de Sine Însuși și a coborât pe planeta locuită, mijlocind între Cel Nemărginit și ființa mărginită, dovedindu-Se astfel, încă din zorii creațiunii, „Emanuel” – „Dumnezeu cu noi”!

Întrebări pentru meditație: Ce dovezi din Vechiul Testament arată spre posibilitatea ca Domnul Hristos să fi luat chip (nu natură) de înger ca să comunice cu omul? Vezi pasajele care amintesc de „Îngerul Domnului”: Geneza 16:13-19; 22:24; 48:16; Exodul 23:20-33; Judecătorii 13 etc.)

Ce ne spune dispoziția Domnului Hristos de a Se apropia de făpturile Sale, chiar și înainte de păcat despre caracterul lui Dumnezeu? Avem motive să Îl considerăm indiferent, distant, rece și amenințător sau, dimpotrivă, implicat, apropiat, cald și atrăgător?

Întrebări aplicative: Cum este influențată relația ta cu Dumnezeu (și poate chiar perspectiva asupra naturii și caracterului Său) de gândul că Fiul lui Dumnezeu a fost „Dumnezeu cu noi” încă de la crearea lumii? De ce a fost important ca una dintre Persoanele Dumnezeuirii (Domnul Isus) să fie Mijlocitor între Dumnezeul nemărginit și făpturile create?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Pasajul studiat ne vorbește despre bucuria de a crea, dar și despre faptul că totul a fost creat prin și cu înțelepciune. Ce putem spune despre bucuria Lui Dumnezeu atunci când noi privim la lucrurile pe care le-a creat și descoperim în ele înțelepciunea Sa minunată?

Activitate: Aduceți la grupă câteva imagini cu păsări sau animale și/ sau discutați despre înțelepciunea lui Dumnezeu și măiestria cu care au fost create – simetria dungilor de pe corpul unei zebre sau al unui tigr, alinierea penelor în aripile sau coada banalei coțofene, pernțele din talpa elefanților, care îi ajută să nu se afunde pe terenuri mlăștinoase etc.

Se bucură El de activitățile noastre creatoare, chiar în lucrurile obișnuite, când folosim înțelepciunea primită de la El ca să facem totul foarte bine și frumos, „ca pentru El”?

„Suveranul universului nu a fost singur în lucrarea Sa de binefacere. El a avut un tovarăș – un colaborator care Îi putea aprecia planurile și care Îi putea împărtăși bucuria de a oferi fericire ființelor create. «La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu» (Ioan 1:1,2). Hristos, Cuvântul, singurul Fiu al lui Dumnezeu, era una cu veșnicul Tată – una în natură, în caracter și în scop –, singura ființă care putea intra în toate sfaturile și planurile lui Dumnezeu. [...] Fiul lui Dumnezeu declară despre Sine: «Domnul m-a avut [cu El] de la început, înaintea lucrărilor Sale din vechime. Am fost înălțat[ă] din veșnicie. Când El a stabilit temeliiile pământului, eram cu El, eram înălțat[ă] împreună cu El, zilnic eram desfătarea Sa, bucurându-mă întotdeauna înaintea Lui.» (Proverbele 8:22-30 [trad. după vers. folosită de autoare]).” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 34

Întrebări pentru discuție

1. De ce credința în crearea lumii așa cum e relatată în Geneza constituie fundamentul înțelepciunii biblice? De ce este teoria evoluției opusă Bibliei din toate punctele de vedere?
2. Meditează mai mult la ideea că noi nu putem genera înțelepciune și că ea ne este descoperită. Ce exemple poți da de adevăruri pe care nu le-am fi aflat niciodată dacă nu ne-ar fi fost descoperite prin inspirație divină? De pildă, cum am fi putut afla despre moartea Domnului Hristos și despre binecuvântările pe care ni le-a adus ea, dacă lucrurile acestea nu ne-ar fi fost descoperite? (Alte exemple: Sabatul, revenirea Domnului Isus.)
3. Cum ne demonstrează lucrarea lui Dumnezeu (așa cum este ea revelată în Geneza 1) că binele nu poate fi amestecat cu răul? Ce implicații are răspunsul tău asupra ideii de a încorpora concepția evoluționistă în relatarea despre facerea lumii din Geneza?
4. Cum ne ajută bucuria pe care a simțit-o Dumnezeu la crearea lumii să avem o experiență mai profundă și mai plăcută în Sabat?

Gata pentru orice

Travis nu știa cum să mai procedeze cu Logan (nu este numele lui real), un băiat de doisprezece ani, cel mai dificil din cabană, care făcea pe șeful cu toată lumea. Într-o seară, de exemplu, s-a încăpățânat și nu a vrut să meargă la culcare. Atunci, Travis și asistentul lui au făcut un plan. „Bine”, i-au spus ei, „ai voie să nu mergi la culcare, cu condiția să citești din Biblie.” Logan a acceptat, dar le-a spus că nu avea Biblie și că nu o citise niciodată. Asistentul i-a oferit Biblia lui, iar băiatul a stat la lumina lunii și a lanternei și a citit pentru prima oară despre marii eroi din Geneza.

A doua zi, Logan le-a mărturisit lui Travis și asistentului: „Am aflat niște lucruri foarte interesante.” Cea mai interesantă i s-a părut viața lui Iosif și le-a pus multe întrebări, uimit de câte lucruri a reușit să facă Iosif în Egipt.

„Logan a continuat să se poarte la fel de dur ca mai înainte, dar era clar că începuse să-și pună întrebări cu privire la scopul vieții și să ia o altă direcție”, ne povestește Travis. „A fost grozav să observ această schimbare pe parcursul acelei săptămâni.”

Majoritatea copiilor care vin în Tabăra Polaris nu cunosc Biblia. Travis își aduce aminte că odată, în cadrul unei activități, a descoperit cu surprindere că numai un copil auzise despre David și Goliat. „Noi le slujim aici unor copii care nu provin din familii creștine și care nu citesc Biblia. Avem nevoie de multă rugăciune pentru a ajunge la inimă lor, pentru a ști ce metode să folosim cu ei.”

Travis este student în ultimul an la Facultatea de Inginerie Mecanică de la Universitatea Walla Walla și a început să lucreze la Tabăra Polaris în 2011. „Mi-a plăcut și de aceea am revenit iar și iar”, spune el. „Este nemaipomenit! Dar cel mai important este că am învățat să mă încred în Dumnezeu, fiindcă am ajuns în situații în care nu știam cum aveam să supraviețuim până la sfârșitul săptămânii și totuși am supraviețuit. Apoi, analizând evenimentele prin care trecuserăm, remarcam de fiecare dată că până și momentele cele mai grele au fost o binecuvântare. Așa am învățat să am încredere în Domnul. Cred că acum nu mă mai tem atât de mult de situațiile neprevăzute. Am învățat să fiu flexibil, să las lucrurile să curgă de la sine și să fiu gata pentru orice.”

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
2. V. Exodul 16:4,7
s. a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00
3. S. Iosua 24:15
s. a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01
4. D. Ioan 4:23
5. L. Ieremia 23:6
6. M. Evrei 7:1,2
7. M. Romani 4:5
8. J. Efeseni 5:1,2
9. V. Romani 9:33
s. a. B 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08
10. S. Romani 10:3
s. a. B 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09
11. D. Galateni 6:14
12. L. Matei 27:11
13. M. Matei 27:22,25
14. M. 2 Împărați 23:3
15. J. Psalmii 85:6
16. V. Filipeni 2:9
s. a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16
17. S. Isaia 41:10
s. a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18
18. D. Matei 28:19
19. L. Isaia 13:12
20. M. Romani 8:32
21. M. Apocalipsa 22:4
22. J. Matei 18:12
23. V. Psalmii 139:9,10
s. a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26
24. S. Ioan 10:10
s. a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27
25. D. Psalmii 23:5
26. L. Matei 5:45
27. M. 1 Timotei 1:15
28. M. 2 Samuel 12:1,7
29. J. Romani 5:17
30. V. Apocalipsa 22:14
s. a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36
31. S. Luca 19:9,10
s. a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
2. L. Romani 6:17,18
3. M. Romani 4:20,21
4. M. Iuda 24,25
5. J. Psalmii 16:1
6. V. Romani 1:17
s. a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47
7. S. Galateni 3:9,10
s. a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48
8. D. Ioan 3:36
9. L. Iacov 2:20
10. M. Iacov 2:22
11. M. Filipeni 1:6
12. J. 2 Timotei 1:12
13. V. Filipeni 2:13
s. a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57
14. S. Ioan 9:25
s. a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58
15. D. Faptele ap. 5:31
16. L. 1 Ioan 1:9
17. M. 1 Ioan 1:7
18. M. Romani 7:24,25
19. J. Romani 8:1
20. V. Romani 8:33
s. a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07
21. S. Ioan 13:34
s. a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09
22. D. Apocalipsa 21:5
23. L. Coloseni 2:9,10
24. M. Romani 5:10
25. M. 2 Corinteni 5:18
26. J. Galateni 2:20
27. V. Romani 6:1,2,6
s. a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17
28. S. Coloseni 3:3
s. a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
2. L. Faptele ap. 20:24
3. M. 1 Împărați 22:43
4. M. Romani 6:14
5. J. Matei 7:21
6. V. Matei 12:30
s. a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27
7. S. Neemia 6:11
s. a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29
8. D. Matei 10:22
9. L. Ioan 19:38,39
10. M. Daniel 3:16-18
11. M. Matei 6:24
12. J. Ioel 3:13,14
13. V. Matei 6:33
s. a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37
14. S. Iosua 24:15
s. a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38
15. D. Iacov 2:17
16. L. 1 Corinteni 6:19,20
17. M. Apocalipsa 22:11
18. M. Luca 19:42,44
19. J. Luca 16:8
20. V. Evrei 12:1,2
s. a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47
21. S. Evrei 12:1
s. a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48
22. D. Apocalipsa 14:4
23. L. 1 Ioan 5:3
24. M. Geneza 39:9
25. M. Psalmii 139:1-7
26. J. Efeseni 3:19
27. V. 2 Timotei 2:8
s. a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56
28. S. 2 Corinteni 5:16
s. a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57
29. D. Matei 7:21
30. L. Luca 13:25,27
31. M. Efeseni 6:11